

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

holdt. Det maatte blive en Domstols Sag, og jeg kan ikke se rettere, end at Rederne vilde være fuldstændig i Stand til at foretage baade Formindskelse af Besætningen paa Skibene og Flagskiftning, uden at Domstolene i nogen Henseende vilde være i Stand til at ramme dem, og følgelig vilde Bestemmelserne være aldeles værdiløse.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen talte om mange Ting, som vedrørte Søens Arbejdes Forhold. Han nævnte, at Kosten er daarlig, og at Lugarforholdene er daarlige o. s. v. Jeg skal ikke gaa ind paa en nærmere Drøftelse af dette ved denne Lejlighed, idet Lovforslaget, som jeg har fremsat det, jo er et Forslag til Lov om Arbejdstiden i Skibene og ikke indeholder Kostbestemmelser eller Lugarbestemmelser. Reglerne for, hvorledes Kosten om Bord i Skibene eller Lugarerne skal være, kan ændres administrativt, og vi har længe i Søfartsministeriet arbejdet paa et nyt Kostreglement, saaledes at der kan blive bedre Forhold, end der er nu, saa at de Erfaringer, man har gjort, kan blive omsat i Handling til Fordel for Søfolkene. Jeg kan ikke præcis sige, hvornaar dette Reglement kan være færdigbehandlet, men der kræves ingen Lovforanstaltninger for at ændre Kostreglementet, ligesom man jo ogsaa kan ændre ved Lugarforholdene. De herom gældende Bestemmelser er til indgaaende Prøvelse og Drøftelse i Søfartsministeriet, og der vil forhaabentlig ikke gaa lang Tid, inden Ændringer i de bestaaende Forhold bliver gennemført, og saadanne Ændringer behøver ikke at forelægges for Rigsdagen, de kan gennemføres i Henhold til Loven.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen mente, at dette Lovforslag indeholder Bestemmelser, der forringer de Forhold, som Søens Folk allerede har erhvervet sig ved Overenskomst. Det er en Misforstaaelse. Det, der her foreslaas, er Minimumsbestemmelser, og hvis det ved en indgaaende Undersøgelse af de enkelte Paragraffer skulde vise sig at være rigtigt, at der er Bestemmelser i Lovforslaget, som kunde give Anledning til Spørgsmaal om, hvorvidt de rørte ved de bestaaende Forhold paa en saadan Maade, at Loven fastsatte ringere Bestemmelser, er der ingen Tvivl om, at dette vil kunne blive ændret.

Naar der f. Eks. peges paa, at Overtidsbetalingen under visse Forhold kunde blive mindre efter Bestemmelserne i Lovens § 15, er Forholdet dette, at § 15 siger, at „Godtgørelse for Overtidsarbejde skal, beregnet

pr. Time, udgøre, naar Arbejdet udføres paa en Søndag, mindst 1/150, og naar Arbejdet udføres paa en Helligdag, mindst 1/75 af Sømændens Maanedshyre.“ Der er ikke noget som helst til Hinder for, at dette kan betyde, at der kan gives mere, hvis Sømændene er i Stand til ved Overenskomst med deres Arbejdsgivere at tilkæmpe sig mere. Loven indeholder ikke en eneste Bestemmelse, der forbyder at opretholde de allerede indvundne Forbedringer. Jeg skal nu se nærmere paa dette Forhold, som her er blevet fremdraget; og der er naturligvis ikke noget i Vejen for, at der kan ske en Ændring i Paragrafferne vedrørende dette Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen sluttede med at sige, at Lovforslaget indeholdt saadanne Bestemmelser, at Ministeren kunde gøre Loven illusorisk. For det første kunde han dispensere f. Eks. med Hensyn til § 4 paa en saadan Maade, at kun ganske nye Skibe kom i Betragtning ved Gennemførelse af 8 Timers Arbejdsdagen. Det er fuldkommen urigtigt; det har ikke noget som helst med de virkelige Forhold at gøre, hvad jeg allerede har givet Udtryk for. Og paa samme Maade forholder det sig med det ærede Medlems Udtalelser om, at Ministeren desuden kunde lade være med at sætte Loven i Kraft, hvis det passede ham. Jeg har allerede sagt, hvad der er at sige om den Ting, nemlig at Bestemmelsen i § 22, Lovforslagets sidste Paragraf, om Lovens Ikrafttræden er en ren og skær Hensigtsmæssighedsbestemmelse. Jeg skal ikke have noget som helst at indvende imod, at man tager denne Bestemmelse ud og fastsætter en bestemt Dato. Jeg vilde tro, det skulde blive muligt at fastsætte denne Dato, naar vi er kommet saa vidt, at vi kan faa Lovforslaget vedtaget.

For øvrigt fremgik det klart og tydeligt af det ærede Medlem Hr. Munch-Petersens Tale, at det, der for ham var det afgørende, var Agitationen, det var ikke saa meget nu at faa dette Lovforslag vedtaget — som dog i Princippet betyder en uhyre Forbedring af Sømændenes Stilling —, men at faa sagt saa mange onde Ord som muligt om Regeringen og dens onde Hensigter og saa i øvrigt fremkalde mest mulig Strid, og for saa vidt hang det ærede Medlems Ord og Indstilling nøje sammen med de Udtalelser, som blev fremsat fra Venstres og Det konservative Folkepartis Side. Lovforslaget skal ikke gennemføres, det skal enten syltes eller lægges til Side paa anden Maade, og saa skal Sømændene fremdeles gaa ud og prøve paa, om de kan kæmpe sig noget til eller ikke.